

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: **Český tenisový svaz z. s.**
sídlem Ostrov Štvanice 38, Praha 7
zastoupená JUDr. Richardem Malečkem, advokátem
sídlem Půlkruhová 813/34, Praha 6

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2015, č. j. 37821/15/5000-10470-700290,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2015, č. j. 37821/15/5000-10470-700290, a platební výměr Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 2633887/15/2000-31476-110445, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám JUDr. Richarda Malečka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 4. 2015, č. j. 2633887/15/2000-31476-110445, jímž byl žalobkyni uložen odvod ve výši 1 700 000 Kč za porušení rozpočtové kázně při čerpání dotace poskytnuté Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „Ministerstvo školství“) z programu č. III. neinvestičních dotací v oblasti sportu. Odvod byl uložen ve výši 100 % poskytnutých prostředků, protože žalobce poskytnutou dotaci použil na vzdělávání trenérů, čímž porušil zásady dotačního programu, dle nichž finanční podpora nebyla určena pro vzdělávání trenérů a rozhodčích sportovních svazů.

2. Žalobce a žalovaný mezi sebou vedou právní, nikoliv skutkový spor. Dotační prostředky skutečně byly použity ke vzdělávání přibližně 120 tenisových, volejbalových a basketbalových trenérů. Za tímto účelem žalobce peníze převedl občanskému sdružení Sport a věda, které vzdělávací aktivity zajistilo. Spor pramení ze skutečnosti, že žalobce v žádosti o dotaci pravdivě popsal dotační projekt právě tímto způsobem, přičemž Ministerstvo školství dotaci udělilo, ačkoliv to bylo v rozporu s pravidly daného dotačního programu. Žalobce tedy postupoval zcela v souladu s projektem, na nějž mu byla udělena dotace, avšak zároveň dotační prostředky použil k účelu, který pravidla dotačního programu vylučovala.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce poskytnuté prostředky použil v rozporu s jejich účelovým určením stanoveným v rozhodnutí o dotaci, čímž se dopustil neoprávněného použití peněžních prostředků státního rozpočtu podle § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“). Tím došlo k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, za což byl žalobci uložen odvod dle § 44a odst. 1 písm. c) rozpočtových pravidel.

4. Žalovaný se ztotožnil s tvrzením žalobkyně, že použila dotační prostředky k účelu, který popsala v žádosti o dotaci. Dospěl však k závěru, že je tato skutečnost pro posouzení věci irelevantní. Žalobce byl podle čl. 2 bodu 2 rozhodnutí o dotaci povinen řídit se metodickým pokynem Ministerstva školství pro poskytování dotací na státní podporu sportu v letech 2011 až 2014, jehož přílohou byly zásady Programu III, Všeobecná sportovní činnost, z něhož žalobce dotaci čerpal. V zásadách dotačního programu je uvedeno, že jedním z účelových určení poskytovaných finančních prostředků je vzdělávání dobrovolných pracovníků v oblasti sportu mimo trenérů a rozhodčích sportovních svazů. Tuto podmínku však žalobce porušil.

5. Dle hodnocení žalovaného nelze rozhodnutí Ministerstva školství o přidělení dotace interpretovat tak, že byl akceptován účel dotace uvedený v žádosti o dotaci; v rozhodnutí

ani v interním dokumentu ministerstva o schválení dotace není uvedeno, že má být dotace použita za účelem vzdělávání trenérů. Žalobce měl tedy povinnost přidělené finanční prostředky použít v souladu s účelem vyplývajícím z metodického pokynu ministerstva, který byl veřejně dostupný na internetu.

III. Žaloba

6. Žalobce uvedl, že Ministerstvo školství schválilo jeho žádost o dotaci, v níž jednoznačně uvedl, že ji zamýšlí použít na vzdělávání trenérů zajištěné partnerským spolkem. V bodu 27 rozhodnutí ministerstva je uvedeno, že požadavek žalobce byl akceptován a dotace v požadované výši poskytnuta. Žalobce jednal v legitimním očekávání, že pokud mu byla přidělena dotace k určitému účelu, směl ji k tomuto účelu použít. Jelikož byly dotační prostředky použity zcela v souladu s účelem uvedeným v žádosti, nemohl se žalobce dopustit porušení rozpočtových pravidel.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul úvahu, která byla uvedena v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že rozpočtová pravidla neposkytují prostor pro správní uvážení, a v případě porušení rozpočtových pravidel je tedy nutné vyměřit zákonný odvod. Žalovaný proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

V. Ústní jednání

8. Dne 26. 9. 2019 se ve věci konalo ústní jednání. Účastníci řízení setrvali na svých tvrzeních uvedených již v písemných podáních. Žalobce dále uvedl, že financování tenisu je v České republice náročné a možné pouze ze prostředků státního rozpočtu; dále uvedl, že kromě odvodu mu bylo vyměřeno i penále ve výši odvodu, které postupně splácí.

9. Soud nejprve shrnul podstatný obsah správního spisu.

10. Žádostí ze dne 19. 8. 2011 žalobce požádal o přidělení dotace z Programu III neinvestičních dotací státní podpory sportu ve výši 1 700 000 Kč. Přílohou této žádosti byl projekt, v němž žalobce uvedl, že chce požadované prostředky použít na vzdělávání elitních trenérů, které by zajistil spolu se svým partnerem, občanským sdružením Sport a věda.

11. Dle interního dokumentu Ministerstva školství ze dne 9. 9. 2011, č. 25 186/2011-50, bylo ministroví doporučeno žádost o dotaci akceptovat v plné výši požadovaných prostředků; obsah žádosti je v tomto dokumentu shrnut větou: „*Podpora sportovní činnosti a systému vzdělávání TV pracovníků*“. Následně bylo vydáno rozhodnutí Ministerstva školství ze dne 26. 10. 2011, č. 502011_3_024, jímž byla dotace poskytnuta.

12. Dne 24. 2. 2015 provedl správní orgán I. stupně u žalobce daňovou kontrolu, při níž dospěl k závěru, že dotační prostředky byly použity v rozporu s pravidly dotačního programu, a tedy došlo k porušení rozpočtové kázně. Následně byl vydán platební výměr o odvodu ze dne 9. 4. 2015. Proti platebnímu výměru brojil žalobce odvoláním, které bylo zamítnuto nyní napadeným rozhodnutím žalovaného.

13. Soud se nezabýval návrhy žalobce na provedení důkazů výslechy svědků, konkrétně prezidenta žalobce Ing. I. K., CSc. a technického ředitele žalobce Mgr. J. B., neboť žalobce během ústního jednání výslovně uvedl, že na těchto důkazních návrzích netrvá.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).

15. Žaloba je důvodná.

16. Porušení rozpočtové kázně bylo v nyní projednávané věci spatřováno ve skutečnosti, že žalobce použil dotační prostředky k účelu, na který v rámci daného dotačního programu neměly být určeny. Ministerstvo školství dotaci přidělilo, ačkoliv jejím jediným účelem dle podané žádosti bylo vzdělávání trenérů sportovních svazů. Tento účel byl však v rozporu s článkem III částí B. bodem 3. písm. d) zásad dotačního programu III, Všeobecná sportovní činnost, v němž se uvádí: *„Základní rozdělení finančního objemu pro oblast sportu pro všechny: Vzdělávání dobrovolných pracovníků NNO v oblasti sportu pro všechny, mimo trenérů a rozhodčích sportovních svazů.“*

17. Soud však konstatuje, že uvedené ustanovení zásad programu se nachází v části *Metody posuzování, Kritéria a výpočty*, a je tedy zcela zřejmé, že se jednalo o pravidla přidělování dotačních prostředků závazná pro Ministerstvo školství ve fázi posuzování žádostí, nikoliv o pravidla čerpání dotací závazná pro žalobce poté, co mu dotace byla přidělena. Ministerstvo školství zjevně pochybilo, když žalobcovu žádost o dotaci schválilo, neboť dotace z daného dotačního programu nesměly být použity k účelu, jenž žalobce v žádosti deklaroval. To však nic nemění na skutečnosti, že rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno a dosud je v právní moci.

18. Aby se žalobce dopustil neoprávněného použití peněžních prostředků podle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, musel by porušit povinnost stanovenou právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo pravidel, za kterých byly poskytnuty. Žalovaný dovozoval, že žalobcova povinnost nepoužít poskytnuté prostředky ke vzdělávání trenérů vyplývala přímo z rozhodnutí o dotaci, avšak tento jeho závěr nemůže obstát. Rozhodnutí o dotaci je formulováno značně vágně, neboť je v něm účelové určení dotace definováno následovně: *„Účelové určení dotace je podpora všeobecné sportovní činnosti, zejména však podpora celoživotního aktivního způsobu života, podpora pravidelné sportovní činnosti žáků, studentů škol, vysokoškoláků a soutěží školních a studentských sportovních organizací. Jedná se o mimořádnou podporu na všeobecnou sportovní činnost a systém vzdělávání schválenou MŠMT pod č.j.: 25 186/2011-50.“* Ani v dalším textu rozhodnutí samotného není účel dotace nijak blíže specifikován. Součástí rozhodnutí je jeho příloha č. 1, která obsahuje konkrétní pravidla účelového určení dotace, v nichž je podrobně uvedeno, k čemu dotace být použita nesmí a k čemu naopak být použita má; z této přílohy však nevyplývá, že by dotační prostředky nebylo možné použít pro vzdělávání trenérů, a naopak se v jejím čl. II bodu 3. písm. a) uvádí, že *„lze dotaci použít pouze na realizaci činností dle schváleného projektu“*. V případě žalobce přitom jediným obsahem schváleného projektu bylo právě vzdělávání trenérů. Přílohou č. 2 rozhodnutí o dotaci nadto byla smlouva žalobce s občanským sdružením Sport a věda, jejímž předmětem byl právě výdej dotačních prostředků a v níž se občanské sdružení zavázalo tyto prostředky použít v souladu s dotačním projektem. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace tedy

jednoznačně vyplývá, že dotace byla žalobci poskytnuta přesně za účelem, za nímž ji vynaložil.

19. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 10. 2003, sp. zn. IV. ÚS 150/01, „[p]odstatou uplatňování veřejné moci v demokratickém právním státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy) je kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, ať už v individuálním případě plynou přímo z normativního právního aktu nebo z aktu aplikace práva. Princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního základního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci.“ Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012 - 38, č. 2713/2012 Sb. NSS, bodu 33, legitimního očekávání se může dovolávat příjemce dotace tehdy, pokud mu byla ze strany příslušného orgánu dána konkrétní ujištění vzbuzující takové očekávání, a pokud se příjemce nedopustil zjevného porušení právní úpravy.

20. Žalobce účel, za nímž o dotaci žádal, v žádosti zcela jednoznačně popsal a nesnažil se jej žádným způsobem zastřít. Dotace mu byla poskytnuta na základě pravomocného rozhodnutí, z něhož vyplývá, že poskytnuté prostředky mají být vynaloženy v souladu s projektem obsaženým v žádosti. Účel dotace popsáný v úvodu rozhodnutí o dotaci, tedy podpora všeobecné sportovní činnosti, je natolik vágní, že z něj rozhodně nelze vyvodit, že dotace nesmí být použita ke vzdělávání trenérů. Tato činnost sice není uvedena v konkrétním výčtu činností, pro něž může být dotace z daného dotačního programu poskytnuta, avšak tento výčet je zjevně demonstrativní, neboť je uvozen slovem „zejména“. Za situace, kdy jsou navíc přílohou rozhodnutí o dotaci značně podrobná pravidla čerpání poskytnutých prostředků, v nichž není uvedeno, že by dotace nemohla být poskytnuta ke vzdělávání trenérů, žalobci svědčilo legitimní očekávání, že poskytnuté prostředky k tomuto účelu použít může.

21. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace naopak žalobce nemohl dovodit, že je při čerpání dotace sám vázán pravidly pro přidělování prostředků, v nichž je vzdělávání trenérů z účelového určení dotačního projektu vyloučeno. Na uvedená pravidla sice odkazuje čl. 2 odst. 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, avšak v něm se uvádí jen tolik, že se poskytnutí státní dotace realizuje v souladu s metodickým pokynem, jehož jsou pravidla přílohou. Z této zmínky nevyplývá povinnost žalobce sám se tímto metodickým pokynem řídit. Navíc žalobce stěží mohl očekávat, že mu byla poskytnuta dotace na činnost, která je z účelového určení dotačního programu vyloučena.

22. Lze tedy uzavřít, že pravidla přidělování dotací z Projektu III., Všeobecná sportovní činnost, porušilo Ministerstvo školství, když vydalo rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobce však v procesu podání žádosti ani čerpání poskytnutých prostředků nijak nepochybil. Byl veden dobrou vírou v pravomocné rozhodnutí o poskytnutí dotace, z něhož jednoznačně vyplývalo, že je oprávněn poskytnuté prostředky použít v souladu s předloženým projektem. Žalobce tedy peněžní prostředky nepoužil neoprávněně ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, a tudíž nedošlo ani k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. Vyměření odvodu podle § 44a odst. 1 písm. c) rozpočtových pravidel proto bylo nezákonné.

23. Soud pro úplnost dodává, že se nezabýval námitkami, které žalobce vznesl při ústním jednání ohledně vyměření penále. Napadeným rozhodnutím totiž penále

vyměřeno nebylo, a jakékoliv námitky, které se k němu vztahují, tedy překračují rámec řízení o žalobě proti němu.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Jelikož byl odvod žalobci vyměřen nezákonně, zrušil soud napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Soud zrušil též rozhodnutí správního orgánu I. stupně dle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť odvod vůbec neměl být vyměřen a ve vyměřovacím řízení nelze pokračovat. Správní orgány jsou v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něžž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. V nyní projednávané věci byl plně úspěšný žalobce. Jeho náklady tvoří jednak zaplacený soudní poplatek za podání ve výši 3 000 Kč; soud žalobci nepřiznal jako důvodně vynaložený náklad soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť tento návrh nebyl důvodný. Dále náklady žalobce tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení, podání návrhu ve věci samé a účast na ústním jednání. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Odměna advokáta tak činí 10 200 Kč a DPH ve výši 21 %, celkem tedy 12 342 Kč. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu